

TARINAA

MERIHENKISYYDESTÄ

Espe

On erilaisia ihmisiä, erivärisiä ihmisiä ja sitten on merimiehiä.

Merimiehet ovat luonteeltaan saman henkisiä. Tämä tuli todistetuksi kun tyttäreni aloitti aikoinaan leikkikoulun. Hän tutustui siellä muihin ikäisiinsä ja löysi sieltä pian parhaan kaverin kolmenkymmenen lapsen joukosta. Kerran tyttären hakumatkalla tuli tuon tytön äidin kanssa puheeksi, ettei hänen miehensä, tytön isä ei pääse osallistumaan kuljetuksiin työnsä takia, hän kun on kauppalaivoilla kokkina. Eli tyttäreni löysi kolmenkymmenen lapsen joukosta samanhenkisen kaverin, sen ainoan merimiehen lapsen.

No, sitten leikkikoulun jälkeen tyttääremme siirtyi läheiseen, ison sisämaan kaupungin peruskouluun. Kuljetus tapahtui henkilöautolla meidän kuljettamana. Ensimmäisellä luokalla oli oppilaita 22 kpl. Toisilleen tuntemattomat lapset hakivat pitkin syksyä toisistaan kavereita kenen kanssa ystäväystyä. Tyttääremmekin löysi oman kaverinsa jonka kanssa oltiin välitunnit ja vapaapäivät. Kuljetukset toimivat sen mukaan kuka ehti, ja uuden ystävän isäkin osallistui kuljetyksiin viikonloppuisin.

Sitten alkoi joululoma ja tytöt suunnittelivat vierailuja joululomalla toistensa luokse. Tytön isä sattui olemaan paikalla kun aiheesta puhuttiin ja sanoi, että hänelläkin on nyt aikaa kuljetella kun hänelläkin on koulusta lomaa. Keskustelun aikana selvisi, että tytön isä käy merikoulun perämiesluokkaa Raumalla. Eli taas kahdenkymmenen kahden lapsen joukosta (sisämaassa) merimiesten lapset olivat löytäneet toisensa ja ystäväystyneet.

Nyt tytöt ovat jo kolmekymppisiä ja perheellisiä, mutta he pitävät vieläkin yhteyttä toisiinsa. Eli merimiesten lapsista tuli elinikäiset ystävät. Mutta niinhän se on itselläkin, kun tapaa vanhoja seilauskaverita, niin heti "synkkaa" jutut niin kuin vuosimymmeniä aikaisemminkin.